

عنوان مقاله:

ارتباطات غیر کلامی (زبان بدن)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی در مدیریت، حسابداری و اقتصاد با تاکید بر بازاریابی منطقه ای و جهانی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسنده:

میتر فریفته

خلاصه مقاله:

آنچه بیان نمیشود، غالباً به اندازه آنچه بیان میگردد، اهمیت دارد. بدن نخستین چیزی است که با آن، جهان پیرامون را درک میکنیم و خود را نیز به وسیله آن بیان مینماییم. احساسات درونی ما اعم از شادی، غم و ترس به واسطه بدن، نماد بیرونی پیدا میکنند. همگی، به شیوهای خاص، پیامهای کوتاه به دنیای پیرامون خود میفرستیم و به ندرت این کار را آگاهانه انجام میدهیم. رفتار غیرکلامی از آغاز پیدایش بشر منبع درک بسیاری از ایما و اشاره های اندام و به ویژه کارکردهای چهره بوده که در عکس نیز نمود دارد. سابقه زبان بدن با تاریخ عکاسی پیوند دارد. این نکته ما را به واکاوی مجدد عکسهای واداشت که با ورود عکاسی به ایران گره خورده اند. عکسهای شاهانی که در طول تاریخ توجه ویژه ای به پرتره های خود داشتند و از هنر عکاسی برای به رخ کشیدن قدرت بهره می گرفتند. در این مقاله با مطالعه مفاهیم و الگوهای زبان بدن در عکسهای چهره های شاهان قاجاری، این نظام مورد بازبینی مجدد قرار گرفته تا بتوان به سرنخهایی از محتوای احساسی این آثار دست یافت. پرسش اصلی این است که: آیا میتوان از عملکرد زبان بدن برای درک مفاهیم بصری در تحلیل عکس استفاده کرد این پژوهش از نوع نظری و با روش تحلیل محتوای توصیفی است و با بهره گیری از منابع کتابخانه ای صورت گرفته است. نتیجه حاصل از تحلیل این آثار به عنوان متنی تصویری این است که شاهان قاجاری به واسطه میل به جاودانگی، جلال و شوکت حکومت دوران خود، عکاسی را برگزیدند؛ اگرچه تلاشی برای هویتپردازی و شناخت ویژگیهای روانی صورت نگرفته است، اما واقع گرایی عکس ما را با درک جدیدی از عکسهای این پادشاهان روبه رو کرده است. روشی که در آن به خود بودن اشخاص میرسیم. تفکیک ژست و شخصیت به یک چیزمیرسند زبان تن یعنی رفتارهای بدن، ژستها و حالات صورت، به طور ناخودآگاه احساسات یا حالات روانی را نشان میدهند

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/915293>

